TÜRK TORAKS DERNEĞİ

ULUSLARARASI KATILIMLI
TÜRK TORAKS DERNEĞİ
27. YILLIK KONGRESİ

İKLİME SES OL, DÜNYAYA NEFES

29 NİSAN – 3 MAYIS 2024

ELEXUS HOTEL & KONGRE MERKEZİ, GİRNE - KKTC

Bildiri Kitabı

Türk Toraks Derneği'nin Yayınıdır

ISBN: 978-625-6615-09-0

SB-150

ÇOCUKLUK ÇAĞI İNTERSTİSYEL AKCİĞER HASTALIKLARINDA İNFLAMATUAR BELİRTEÇLER: PROSPEKTİF ÇALIŞMA

Mina Hızal[1], Sevil Oskay Halaçlı[1], Halime Nayır Büyükşahin[1], Büşra Çiftçier[1], Kevser Yılmaz[1], Nagehan Emiralioglu Ordukaya[1], Saliha Esenboğa[1], Deniz Çağdaş Ayvaz[1], Ebru Yalçın[1], Deniz Doğru[1], Uğur Özçelik[1], Nural Kiper[1], Feyzi İlhan Tezcan[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Çocukluk çağı interstisyel akciğer hastalıkları (chILDs), nadir ve heterojen bir hastalık grubudur. Altta yatan etiyoloji tam olarak anlaşılamamış olup, hastalığı tetikleyen inflamatuar bozuklukların rolü hala belirsizdir. Mevcut verilerin çoğu in vitro veya yetişkin çalışmalarından elde edilmiş olup, çocuklarda klinik çalışmaların belirgin bir eksikliği vardır.

Yöntem: Hacettepe Çocuk Göğüs Hastalıkları'nda takip edilen 20 chILDs hastası ile yaş ve cinsiyet açısından eşleşen kontrol hastalarıyla prospektif bir çalışma yapıldı. Periferik kan mononükleer hücreler izole edilip dondurulduu, ardından akış sitometrisi kullanılarak analiz edildi. Vimentin, periplakin, T regülatör hücreler, IL-10, TGFB, innate lenfoid hücreler (ILCs) ve T hücresi-17 (TH-17) analizi flow sitometrik yöntemle gerçekleştirildi. Çalışılan immünolojik parametreler hastaların tanı ve başvuru anında kaydedilen klinik ve görüntüleme özellikleri ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Hastaların 11'i kız, 9'u erkek idi. Hasta ve kontrol grubu arasında yaş ve cinsiyet açısından anlamlı fark yok idi. Semptomların ortanca başlama yaşı 48 (4-84) ay olarak saptandı. Nefes darlığı, takipne ve öksürük en sık başvuru bulgusu olarak saptandı. Vimentin ve periplakin düzeyleri açısından hasta ve kontrol grupları arasında istatistiksel anlamlı fark bulunmadı. TH17, ILCs, T regülatör hücreler, IL-10, TGFB düzeyleri arasında sitatistiksel anlamlı fark saptanmadı. Hastalar, fibrozis varlığı ve alt gruplara göre gruplanarak incelendiğinde ILC2 değeri düşük olarak belirlendi. Solunum fonksiyon testleri ve klinik parametreler ile araştırılan belirteçler arasında istatistiksel anlamlı korelasyon bulunamadı.

Sonuç: Çalışmamızda, oldukça nadir izlenen çocukluk çağı interstisyel hastalıklarında inflamatuar parametreler ilk kez kapsamlı bir şekilde analiz edilmiş ve sağlıklı kontrollerle karşılaştırılmıştır. İnnate lenfoid hücreler çocukluk çağı interstisyel akciğer hastalığında ilk kez incelenmiştir. Çalışmamız, gelecekteki çalışmalara öncülük edebilir ve geliştirilebilecek hedef tedaviler için önemli ipuçları sunabilir. Bulgularımızın daha fazla desteklenmesi için daha geniş bir hasta grubu ve bronkoalveolar lavaj örneklerinden alınan verilerle yapılan çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar kelimeler: İnterstisyel Akciğer Hastalığı, İmmün Yetmezlik, İnflamasyon

SB-151

YENİDOĞAN TARAMA PROGRAMININ YEDİNCİ YILINDA UKKS' DE KAYITLI KİSTİK FİBROZİSLİ HASTALARIN SONUÇLARI

Handan Kekeç[1], Tuğba Şişmanlar Eyüboğlu[1], Ayşe Tana Aslan[1], Zeynep İlkşen Hocoğlu[1], Ebru Yalçın[2], Birce Sunman[2], Burcu Çapraz Yavuz[2], Velat Şen[3], Suat Savaş[3], Ayşe Ayzıt Kılınç[4], Azer Kılıç Başkan[4], Hakan Yazan[5], Gökçen Ünal[6], Yakup Canıtez[7], Nihat Sapan[7], Figen Gülen[8], Gökçen Kartal Öztürk[8], Özlem Keskin[9], Elif Arık[9], Mehmet Köse[10], Ali Ersoy[10], Derya Ufuk Altıntaş[11], Mahir Serbes[11], Abdurrahman Erdem Başaran[12], Ayşen Bingöl[12], Ali Özdemir[13], Meral Barlık[13], Gökşen Dilşa Tuğcu[14], Işıl Bilgiç[14], Hülya Anıl[15], Beste Özsezen[16], Merve Nur Tekin[17], Hasan Yüksel[18], Gönül Çaltepe[19], Melih Hangül[20], Zeynep Gökçe Gayretli Aydın[21], Mehmet Kılıç[22], Mina Hızal[23], Nilay Baş İkizoğlu[24], Gizem Özcan[25], Nagehan Emiralioğlu[2], Güzin Cinel[14], Sevgi Pekcan[6], Erkan Çakır[26], Uğur Özçelik[2], Deniz Doğru Ersöz[2]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Ankara
[2]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Ankara
[3]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Ankara
[4]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, İstanbul
[5]Bezmialem Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, İstanbul
[6]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Konya
[7]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Bursa
[8]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, İzmir
[9]Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji Hastalıkları BD, Gaziantep
[10]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Kayseri
[11]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji BD, Adana
[12]Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Antalya
[13]Mersin Şehir Hastanesi, Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Mersin
[14]Ankara Şehir Hastanesi, Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Ankara
[15]Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji BD, Eskişehir
[16]Şanlıurfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Şanlıurfa
[17]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Ankara
[18]Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Manisa
[19]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji BD, Samsun
[20]Cengiz Gökçek Kadın Hastalıkları ve Çocuk Hastanesi Çocuk Göğüs Hastalıkları, Gaziantep
[21]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları BD, Trabzon
[22]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji Hastalıkları BD, Elazığ
[23]Dr. Sami Ulus Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Göğüs Hastalıkları, Ankara
[24]İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, İstanbul
[25]Kayseri Şehir Hastanesi, Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, Kayseri, Türkiye
[26]İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Göğüs Hastalıkları BD, İstanbul

Giriş ve Amaç: Ulusal Kistik Fibrozis Kayıt Sistemi (UKKS) verileri ile yenidoğan tarama (YDT) programının başlamasından sonraki 7 yıllık sonuçları incelemeyi amaçladık.

Yöntem: Bu çalışmaya 2022 yılında UKKS'de kayıtlı olan ve YDT' nin başladığı 2015 yılından sonra doğan tüm çocuklar dahil edilmiştir. Hastalar YDT' ye göre 3 gruba ayrıldı: Grup 1; YDT pozitif çıkanlar, Grup 2; YDT negatif çıkanlar, Grup 3; hiç YDT yapılmamış/sonuçları bilinmeyen hastalar. Klinik ve demografik veriler 3 grup arasında karşılaştırıldı.

Bulgular: Toplam 931 hasta mevcuttu ve %52' si erkekti. Eksik veri nedeniyle 78 hasta çalışma dışı bırakıldı. Grup 1'de

668, Grup 2'de 90, Grup 3'te 95 hasta vardı. KF tanı yaşı Grup 1'de 0,17 (0,08-0,33) ay, Grup 2'de 0,50 (0,25-1,0) ay ve Grup 3' de 0,33 (0,17-0,75) ay idi (p<0,001). Gruplar arasında hastaların vücut ağırlığı, boy ve beden kitle endeksi z skorları açısından fark saptanmadı (p>0.05). İlk ter testi Grup 1'de 76 (59-86), Grup 2'de 63,0 (50,25-79,5) ve Grup 3'te 76 (56-89,75) (p=0,02); ikinci ter testi ise Grup 1'de 76 (59,75-87), Grup 2'de 59,50 (42,75-78,75), Grup 3'te ise 65 (54-79) mmol/L olarak ölçüldü (p=0,006). Solunum fonksiyon testi yapılabilen 101 hastada medyan FEV1(%) Grup 1'de 88 (77-103), Grup 2'de 90 (71,5-104), Grup 3'te 89,5 (81,75-97,5) idi. Medyan FVC (%) Grup 1 93 (80-107), Grup 2'de 100 (80-105), Grup 3'te 93 (82,75-111,75) olarak belirlendi (p>0,05). Yıllık alevlenme sayısı, hastaneye yatış sayısı, İV antibiyotik kullanım günü, kronik Psödomonas kolonizasyonu varlığı açısından üç grup arasında fark yoktu (p>0,05). Hastaların %48' inde ağır, %18'inde hafif genotip vardı ve %33,2'sinde ise mutasyon sınıfı bilinmiyordu. Ağır genotip en sık Grup 1'de tespit edildi (p=0,021).

Sonuç: YDT'nin pozitif olması hastaların daha erken tanı almasını sağlamaktadır. KF'li hastalarda YDT'nin negatif sonuçlanması tanıda gecikmeye neden olabilir. YDT negatif grupta ter testi sonuçlarının düşük olması tanının gecikmesine katkıda bulunabilir. YDT sonucu negatif olsa bile klinik şüphesi olan hastalarda KF açısından ileri tanısal değerlendirme yapılmalıdır. Hastaların büyüme parametreleri ve solunum fonksiyon testleri arasında fark saptanmamasının tüm hastaların ilk bir yaş içerisinde tanı almasından kaynaklı olduğu düşünülmüştür. Daha uzun süreli takip daha net sonuçlar verebilir.

Anahtar kelimeler: Kistik Fibrozis, Yenidoğan Taraması, Ulusal Kayıt Sistemi, Ukks

SB-152

COVID-19 ENFEKSİYONUNUN ÇOCUKLARDA SOLUNUM SİSTEMİ ÜZERİNE UZUN DÖNEMDE ETKİLERİNİN İZLEMİ

Gökçen Kartal Öztürk[1], Elif Böncüoğlu[2], Elif Kıymet[2], Şahika Şahinkaya[2], Ela Cem[2], Miray Yılmaz Çelebi[2], Akbüye Akaslan Kara[2], Canan Şule Karkıner[2], Süleyman Nuri Bayram[2], İlker Devrim[2]

[1]Ege Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı
[2]T.C. Sağlık Bakanlığı İzmir Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Akut SARS-CoV-2 enfeksiyonu sonrası birçok olguda farklı sistemleri etkileyen semptomların devam ettiği gözlenmiş ve bu durum "Post-COVID/ uzun COVID sendromu" olarak adlandırılmıştır. Pandeminin ilk bir yılında çocuk hastalarda COVID-19 enfeksiyonunun uzun dönem etkilerinin bilinmemesi nedeniyle bu hastaların takibi için hastanemizde "COVID izlem birimi" kurulmuştur ve Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları, Çocuk Göğüs Hastalıkları, Alerji Bilim dalları ve Genel Pediatri tarafından hastalar düzenli olarak takip edilmiştir. Çalışmamızda Covid-19 enfeksiyonu geçiren hastaların solunum sistemi üzerine uzun dönem etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamız Çocuk Göğüs Hastalıklarına yönlendirilen olguların başvuru, 6 ve 12. Ay poliklinik kontrollerinin incelendiği bir takip çalışmasıdır. Çalışmaya 1 Nisan 2021-1 Nisan 2022 arasında covid enfeksiyonu sonrası solunum sistemi şikayeti olan, altta yatan komorbit bir hastalığı olup takibi gereken ve covid pnömonisi sonrası takibi yapılan 0-18 yaş çocuk olgular dahil edildi. Aktif şikayeti olmayan fakat kontrol amacı ile polikliniğe yönlendirilen çocuklar çalışma dışı tutuldu. Olguların başvuru, 6. ve 12. aylarda uzun dönemli etkileri (mevcut semptom ve bulgular, gerekli ise yapılmış laboratuvar, radyolojik görüntüleme ve solunum fonksiyon testi sonuçları) ve bunlara etki edebilecek faktörler (demografik verileri (yaş, cinsiyet), komorbiditeleri, COVID-19 enfeksiyonu sırasında hastaneye başvuru şikayetleri, başvuru anındaki fizik muayene bulguları, yapılan laboratuvar ve görüntüleme tetkikleri) değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya 115 çocuk dahil edildi. Olguların %46'sı (N:53) kızdı ve ortanca yaşları 14 (1-18) yaştı. %72'si (N:83) aktif solunum şikayeti ve %28'isi ise takip amacı ile polikliniğe yönlendirilmişti. Olguların %27'sinde astım, a.rinit, obezite, göğüs deformitesi gibi komorbit bir hastalığı mevcuttu. En sık yönlendirilme nedeni sırasıyla öksürük (%54) ve nefes darlığı (%27.7) idi. Poliklinik başvurusunda ise 68 olguda solunum semptomu ve 14 olguda solunum sistemi dışında semptom bulunmaktaydı. Başvurudaki en sık semptomlar sırasıyla öksürük (N:36), nefes darlığı (N:17 ve efor dispnesi (N:13) idi. Covid enfeksiyonu üzerinden geçen süre ortanca 3 (1-12) ay iken, semptom süresi 4 (1-12) aydı. Covid pnömonisi olguların %21.7'sinde mevcuttu, covid pnömonisi olan olguların %56'sında başvurusunda aktif solunum semptomu bulunmaktaydı. Covid enfeksiyonu sırasında solunum semptomu olmayan 16 olgunun %50'sinde enfeksiyon sonrası solunum semptomu şikayeti gelişmişti. Başvuru sonrası yapılan tetkikleri ile 24 olguya yeni hastalık (astım, rinit, anksiyete, tik bozukluğu vb) tanısı konulmuştu. 6.aydaki izleminde olguların %9 'unda, 12.aydaki izleminde ise %6'sında solunum semptomları devam etmekteydi ve bu olguların %42'sine astım tanısı konulmuştu. Başvuruda 87 (%75.6) olguya solunum fonksiyon testi yapılmıştı. Bronkodilatör yanıtı testi yapılan 51 olgunun %15.6'sında ve egzersiz provakasyon testi yapılan 34 olgunun %23.5'inde test pozitif saptanmıştı. Semptomu olan 30 olguya ilaç tedavisi (salbutamol, inhale steroid, salbutamol/inhale steroid, antireflü vb) başlanmıştı. Spirometri ölçümü başvuru ve 12. ayda 86 olguda yapılabilmişti. Olguların bir yıl sonraki ölçümlerinde FEV1 (%103.56 ve 107.76), FEV1/FVC (%102.38 ve 105.3) ve MEF25-75'te (%101.82 ve 108.15) istatistiksel olarak anlamlı yükselme mevcuttu.

Sonuç: Çocuklarda COVID-19'un uzun dönem etkilerinin patofizyolojik mekanizması henüz net aydınlatılamamıştır. Halen görülmeye devam eden bu enfeksiyonun etkilerinin araştırılması önemli olacaktır.

Anahtar kelimeler: Covid 19 Enfeksiyonu, Post Covid Sendromu, Uzun Covid Sendromu, Solunum Fonksiyon Testi

SB-153

KİSTİK FİBROZİS AKCİĞER HASTALIĞINDA, YENİ BİR SKORLAMA SİSTEMİYLE, YENİ STETOSKOPUMUZ AKCİĞER ULTRASONOGRAFİSİ

Şule Selin Akyan Soydaş[1], Satı Özkan Tabakçı[1], Işıl Bilgiç[1], Meltem Kürtül Çakar[1], Gamze Akça Dinç[1], Ayyüce Aktemur Ünlü[1], Bahar Ece Tokdemir[1], Hande Yetişgin[1], Çelebi Yıldırım[1], Gökçen Dilşa Tuğcu[1], Sanem Eryılmaz Polat[1], Dilber Ademhan Tural[1], Avni Merter Keçeli[2], Güzin Cinel[1]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Ankara Şehir Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı
[2]T.C. Sağlık Bakanlığı Ankara Şehir Hastanesi, Diğer

Giriş ve Amaç: Akciğer ultrasonografisi (LUS), kistik fibrozis (KF) hastalarında akciğer hastalığı değerlendirmesinde iyonize radyasyon maruziyetini azaltabileceği öngörülen ve gün geçtikçe